

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 456

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 iunie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 175 din 6 mai 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 506/2002.....	1-4		
Decizia nr. 244 din 10 iunie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1-3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 288/2002.....	4-6		
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
710. — Hotărâre pentru modificarea art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 571/2003 privind		contractarea unui împrumut extern sub forma unei emisiuni de obligațiuni pe piețele externe de capital, denumite în euro	6
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		365. — Ordin al ministrului industriei și resurselor privind aprobarea Listei cuprinzând standardele române din domeniul aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată care adoptă standarde europene armonizate.....	7
		366. — Ordin al ministrului industriei și resurselor pentru aprobarea Prescripției tehnice PT A 3-2003, ediția 1, „Cerințe tehnice privind proiectarea, construirea, omologarea, instalarea, utilizarea și verificarea tehnică periodică a aparatelor consumatoare de combustibili lichizi“	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 175

din 6 mai 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 506/2002

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător

Petre Ninosu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Aurelia Popa — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 506/2002, excepție ridicată de Asociația „CELPI” — S.A. în Dosarul nr. 2.520/2002 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 22 aprilie 2003 și au fost consemnate în ședința din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 6 mai 2003.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 aprilie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 2.520/2002, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 506/2002**, excepție ridicată de Asociația „CELPI” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate încalcă art. 15 alin. (2), art. 16, art. 41 alin. (1) și (7), art. 48 alin. (1), art. 49, art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și art. 135 alin. (6) din Constituție.

În opinia autorului excepției, „Ordonanța nr. 25/2002 își produce efectele asupra unor acte juridice încheiate sub imperiul unor alte norme și nu se limitează să reglementeze pentru viitor situația contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni care urmează să se desfășoare”. Mai susține autorul excepției că prin textul de lege criticat „se stabilește o prezumție legală irefragabilă de culpă în sarcina cumpărătorilor, așa cum sunt ei definiți de Ordonanța nr. 25/2002, cu încălcarea tuturor principiilor constituționale”. În acest fel „cumpărătorii nu mai au la dispoziție posibilitatea legală de a se apăra în fața unei instanțe de drept comun, arătând că neexecutarea contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni se datorează unor cauze care nu le sunt imputabile, și, pe cale de consecință, nu sunt în culpă și nu datorează daune-interese autorității, reprezentantă a statului”.

Instanța de judecată consideră că dispozițiile legale atacate vin în contradicție cu prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens se arată că susținerile autorului excepției nu pot fi reținute, deoarece:

— Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 reglementează controlul postprivatizare, precum și modul de urmărire a executării obligațiilor asumate de cumpărători, pe perioada derulării contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale;

— ordonanța se aplică contractelor de vânzare-cumpărare care au ca obiect acțiuni de stat la societățile comerciale și care sunt în derulare, pentru efectele produse de aceste contracte după intrarea ei în vigoare;

— prin ordonanță se prevede că pot fi supuse controlului și societățile care în urma privatizării au fuzionat cu altă societate, dar și cele rezultate prin divizare, dacă aceste operațiuni au avut loc în perioadele de derulare a contractului;

— ordonanța nu instituie o prezumție de culpă în cazul persoanelor fizice sau juridice;

— părțile nu sunt oprite să convină rezilierea sau rezoluțiunea, după caz, a contractului.

Se arată că textele de lege criticate nu contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 134 din Constituție, întrucât „art. 134 din Constituție precizează clar rolul statului în economie, statul putând acționa prin utilizarea de către Guvern a pârghiilor sale specifice de influențare, dar mai ales prin politica sa promovată în plan legislativ, prevederile alin. (2) definind obiectivele principale ale acțiunii statale, atât pe plan guvernamental, al puterii executive, cât și pe plan normativ, al puterii legislative”.

Guvernul apreciază, de asemenea, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată pentru următoarele motive:

— textul criticat trebuie interpretat în corelare cu art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002, care prevede că actul normativ se aplică contractelor în derulare numai pentru efectele produse de acestea după intrarea în vigoare a ordonanței, neputându-se reține neconstituționalitatea acestui text în raport cu prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție;

— dispozițiile legale atacate nu contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) și ale art. 48 alin. (1) din Constituție, întrucât oricare dintre cele două părți în contract se poate adresa instanței de judecată pentru recunoașterea drepturilor, cumpărătorul putându-se apăra în cadrul acțiunii în rezoluțiune a contractului prin dovedirea respectării clauzelor contractuale, Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului acționând în acest caz ca subiect de drept privat și nu în calitatea sa de autoritate a administrației publice, răspunderea stabilită în acest caz fiind strict contractuală, potrivit legislației civile;

— de asemenea, nu sunt încălcate prevederile art. 41 alin. (1) și (7), precum și ale art. 135 alin. (6) din Constituție, întrucât în textul legal criticat nu este vorba despre o confiscare a averii, iar dreptul de proprietate al cumpărătorului, parte în contractul de privatizare, nu suportă nici o atingere;

— textul criticat nu contravine prevederilor art. 49 din Constituție, întrucât nu restrânge în nici un fel exercițiul vreunui drept, acesta indicând doar un mod de calcul al daunelor-interese ce pot fi stabilite de instanța judecătorească în sarcina cumpărătorului în cazul în care se constată rezoluțiunea contractului de privatizare ca urmare a neîndeplinirii culpabile de către cumpărător a clauzelor contractuale;

— nu sunt încălcate nici prevederile art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Constituție, deoarece, „într-o economie de piață, respectarea legii și buna-credință reprezintă condiții apriorice pentru libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție”.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților și al Guvernului, susținerile părții prezente, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate

la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, ulterior sesizării, Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 506/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 26 iulie 2002.

Aceste modificări privesc și dispozițiile art. 21 alin. (1) criticat de autorul excepției.

Cu privire la soluționarea excepției de neconstituționalitate a unei dispoziții legale modificate ulterior ridicării excepției, prin Decizia Plenului Curții nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, Curtea a statuat că în cazul în care, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea legală supusă controlului a fost modificată, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității prevederii legale, în noua sa redactare, numai dacă soluția legislativă din legea sau ordonanța modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării.

Curtea constată că în noua redactare textul păstrează soluția legislativă de principiu, și anume desființarea contractului de vânzare-cumpărare.

De asemenea, Curtea observă că Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 a fost modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 40 din 30 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 2 februarie 2003, dar aceste modificări și completări nu privesc dispozițiile alin. (1) al art. 21.

Așadar, Curtea va exercita controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 în redactarea dată prin Legea nr. 506/2002, al cărei cuprins este următorul:

„Art. 21. — (1) În cazul desființării contractului pe cale convențională sau judiciară Autoritatea va reține de la cumpărător toate sumele achitate de acesta în contul contractului, reprezentând, după caz, avans, rate, dobânzi, penalități achitate cu orice titlu, până la desființarea acestuia.“

Textele din Constituție invocate ca fiind încălcate sunt următoarele:

— Art. 15 alin. (2): „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.“;

— Art. 16 alin. (1) și (2): „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.“;

— Art. 41 alin. (1) și (7): „(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege. [...]“

(7) Averele dobândite licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.“;

— Art. 48 alin. (1): „Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.“;

— Art. 49 alin. (1) și (2): „(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale;

prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.“

(2) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.“;

— Art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a): „(1) Economia României este economie de piață.“

(2) Statul trebuie să asigure:

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;“

— Art. 135 alin. (6): „Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă.“

Criticile de neconstituționalitate vizează, în esență, încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

Din examinarea comparativă a textului de lege criticat pentru neconstituționalitate și a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, invocat în susținerea excepției, nu rezultă incompatibilitate, întrucât textul criticat nu dispune aplicarea retroactivă a dispozițiilor sale.

Dimpotrivă, potrivit dispozițiilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 506/2002, precum și prin Ordonanța Guvernului nr. 40/2003, se prevede expres că ordonanța „se aplică contractelor având ca obiect vânzarea-cumpărarea de acțiuni deținute de stat la societăți, încheiate de Fondul Proprietății de Stat sau de Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, denumită în continuare Autoritate, și aflate în derulare, pentru efectele produse de acestea după intrarea ei în vigoare“.

Curtea constată că nu poate fi reținută nici încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, care consacra principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. Art. 16 alin. (1) din Constituție are în vedere numai cetățenii, nu și persoanele juridice. În acest sens este și jurisprudența constantă a Curții Constituționale, ca, de exemplu, Decizia nr. 18 din 27 februarie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 8 aprilie 1996.

Curtea constată, de asemenea, că aceste dispoziții nu contravin nici prevederilor art. 41 din Constituție, care reglementează dreptul de proprietate privată, deoarece, potrivit alin. (1) al acestui articol, dreptul de proprietate este garantat, conținutul și limitele acestui drept fiind stabilite prin lege.

Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 reglementează controlul postprivatizare, precum și modul de urmărire a executării obligațiilor asumate de cumpărători, pe perioada derulării contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale, însă această activitate trebuie să fie în concordanță cu interesul național pentru a cărui apărare statul acționează prin politica legislativă. În acest context a fost emisă Ordonanța Guvernului nr. 25/2002, care își are temeiul în dispozițiile din Constituție cuprinse în titlul IV „Economia și finanțele publice“, în special cele prevăzute la art. 134 alin. (2) lit. b), potrivit cărora statul trebuie să asigure protejarea intereselor naționale.

Într-o interpretare sistematică a art. 134 din Constituție, această prevedere urmează să fie aplicată în concordanță și cu dispozițiile alin. (1) privind economia de piață și ale alin. (2) lit. a) privind libertatea comerțului, ceea ce presupune că dispozițiile art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 sunt conforme cu cerințele economiei de piață, în stadiul actual de dezvoltare a societății românești, precum și cu regulile necesare pentru

asigurarea libertății comerțului în ansamblul general al economiei din țara noastră.

Referitor la încălcarea prin dispozițiile art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 a prevederilor art. 49 din Constituție, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauză, deoarece se referă la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale cetățenilor, iar nu ale unor societăți comerciale. În acest sens este și jurisprudența Curții, ca, de exemplu, Decizia

nr. 104 din 6 iunie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 16 august 2000.

Și, în sfârșit, cu privire la susținerea potrivit căreia aceste prevederi încalcă art. 48 din Constituție, Curtea observă că prin reglementarea cuprinsă în textul criticat nu s-a adus nici o îngrădire posibilității de a solicita recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei în cazul vătămării într-un drept de o autoritate publică printr-un act administrativ.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 506/2002, excepție ridicată de Asociația „CELPI” — S.A. în Dosarul nr. 2.520/2002 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 244 din 10 iunie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1—3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 288/2002

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1—3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 288/2002, excepție ridicată din oficiu de Tribunalul Cluj — Secția civilă în Dosarul nr. 7.645/2002.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca fiind neîntemeiată. În acest sens arată că asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 326 din

26 noiembrie 2002, care își menține valabilitatea și în prezenta cauză. În legătură cu invocarea încălcării dispozițiilor art. 49 din Constituție, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți ale cetățenilor, arată că acestea nu sunt incidente în cauză, deoarece ordonanța criticată reglementează cu privire la executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 octombrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 7.645/2002, **Tribunalul Cluj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1—3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 288/2002**, excepție ridicată de instanță din oficiu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Tribunalul Cluj — Secția civilă arată că prevederile art. 1—3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 288/2002, contravin dispozițiilor art. 41 alin. (1) și ale art. 49 din Constituție, deoarece textele de lege criticate nu se încadrează în nici una dintre situațiile

în care „poate fi restrâns dreptul fundamental la garanarea creanțelor împotriva statului“. Se consideră că sunt încălcate și dispozițiile constituționale ale art. 49 alin. (2), prin aceea că prevederile criticate „ating însăși existența dreptului, câtă vreme nu fixează un termen sau o sancțiune în sarcina ordonatorului de credite, lăsând la latitudine sa subiectivă termenul și modalitatea de plată, nefixând nici măcar o ordine de satisfacere a creanțelor“.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că limitarea executării, instituită de ordonanță, numai asupra resurselor bănești ale instituțiilor publice alocate de la buget, în acest scop, este concordantă cu principiile Constituției. Interzicerea executării silite asupra altor fonduri bănești decât cele alocate de la bugetul de stat constituie „o normă de protecție de interes general, fiind de neconceput ca pe calea executării silite a unui titlu executoriu să se ajungă la lipsirea unei instituții publice de resursele sale financiare destinate acoperirii altor cheltuieli decât cele stabilite prin titlu executoriu“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1—3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 288/2002, prevederi care au următorul cuprins:

— Art. 1: *„Executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice în temeiul titlurilor executorii se realizează din sumele aprobate prin bugetele acestora la titlul de cheltuieli la care se încadrează obligația de plată respectivă.“*;

— Art. 2: *„Ordonatorii principali de credite bugetare au obligația să dispună toate măsurile ce se impun, inclusiv virări de credite bugetare, în condițiile legii, pentru asigurarea în bugetele proprii și ale instituțiilor din subordine a creditelor bugetare necesare pentru efectuarea plății sumelor stabilite prin titluri executorii.“*;

— Art. 3: *„În procesul executării silite a sumelor datorate de către instituțiile publice în baza unor titluri executorii trezoreria statului poate efectua numai operațiuni privind plăți dispuse de către ordonatorii de credite, în limita creditelor bugetare și a destinațiilor aprobate potrivit legii.“*

Tribunalul Cluj — Secția civilă consideră că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor art. 41 alin. (1) și ale art. 49 din Constituție, care prevăd:

— Art. 41 alin. (1): *„Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.“*;

— Art. 49: *„(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.“*

(2) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.“

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată că prevederile art. 1—3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 288/2002, au mai făcut obiectul controlului de neconstituționalitate, prin raportare la art. 41 din Constituție.

Astfel, prin Decizia nr. 326 din 26 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 11 martie 2003, Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate, a reținut că: *„[...] dispozițiile legale criticate instituie anumite limite ale executării silite, în sensul că aceasta nu se poate face asupra oricăror resurse financiare ale instituțiilor publice, ci numai asupra acelor alocate special de la buget cu această destinație, dar aceste limite nu contravin dispozițiilor art. 41 și ale art. 135 ale Legii fundamentale, referitoare la protecția proprietății private. Rațiunea reglementării acestor dispoziții o constituie instituirea unei discipline financiare, care nu poate fi socotită o înfrângere a dispozițiilor constituționale referitoare la protecția proprietății private și garantarea creanțelor asupra statului.“*

Cele statuate prin decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea soluției pronunțate.

În plus, în această cauză o altă critică de neconstituționalitate constă, în esență, în susținerea potrivit căreia prevederile art. 1—3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 lasă la latitudine subiectivă a ordonatorilor de credite termenul și modalitatea de plată a obligațiilor instituțiilor publice, aducându-se astfel atingere dreptului statului la satisfacerea creanțelor sale. Se consideră că în felul acesta se încalcă prevederile art. 49 alin. (2) din Constituție, conform cărora *„Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății“*.

Curtea constată că susțineri asemănătoare au mai fost formulate într-o cauză în care tot Tribunalul Cluj, dar Secția comercială și de contencios administrativ, a ridicat din oficiu excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi de lege. În legătură cu acestea Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 161 din 22 aprilie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 23 mai 2003, și s-a reținut că art. 41 alin. (1) teza a doua din Constituție consacră dreptul legiuitorului de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate și ale creanțelor asupra statului. „Or, este tocmai ceea ce se realizează pe calea Ordonanțe Guvernului nr. 22/2002. Instituirea anumitor restricții, impuse de rațiuni evidente, în valorificarea dreptului creditorului, nu înseamnă negarea posibilității acestuia de a și-l realiza, tot așa cum instituirea unor

termene pentru introducerea unei acțiuni sau pentru exercitarea căilor de atac nu semnifică restrângerea accesului liber la justiție“. De asemenea, a mai reținut că, „atâta vreme cât norma constituțională garantând creanțele asupra statului nu precizează că aceasta presupune executarea lor de îndată, condițiile instituite în această materie prin ordonanță, chiar dacă afectează celeritatea procedurii, nu contravin Legii fundamentale, ci, urmărind găsirea resurselor necesare pentru executarea obligațiilor, cu respectarea

exigențelor impuse de constituirea și executarea bugetului, nu fac decât să dea expresie obligației constituționale a garantării obligațiilor asupra statului“.

Pentru argumentele reținute în Decizia nr. 161 din 22 aprilie 2003, care își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, Curtea constată că prevederile art. 1—3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 nu încalcă nici dispozițiile art. 49 alin. (2) din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1—3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 288/2002, excepție ridicată de instanță din oficiu în Dosarul nr. 7.645/2002 al Tribunalului Cluj — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iunie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 571/2003 privind contractarea unui împrumut extern sub forma unei emisiuni de obligațiuni pe piețele externe de capital, denumite în euro

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Articolul 1 din Hotărârea Guvernului nr. 571/2003 privind contractarea unui împrumut extern sub forma unei emisiuni de obligațiuni pe piețele externe de capital, denumite în euro, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 30 mai 2003, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Guvernul, prin Ministerul Finanțelor Publice, contractează un împrumut prin lansarea unei emisiuni de

obligațiuni denumite în euro pe piețele externe de capital, în limita sumei de 700 milioane euro, cu scadență la 7 ani. Lansarea emisiunii se face cu discount față de valoarea nominală și este administrată de către consorțiul format din băncile de investiții Citigroup, Deutsche Bank, JP Morgan și UBS Warburg.“

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 20 iunie 2003.
Nr. 710.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

ORDIN

privind aprobarea Listei cuprinzând standardele române din domeniul aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată care adoptă standarde europene armonizate

Având în vedere prevederile art. 7 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 617/2003 pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de punere în funcțiune a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată, în baza art. 3 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 193/2002 privind organizarea și funcționarea Biroului Român de Metrologie Legală,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 19/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Resurselor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul industriei și resurselor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Lista cuprinzând standardele române din domeniul aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată care adoptă standarde europene armonizate, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului industriei și resurselor

nr. 57/2002 privind aprobarea Listei cuprinzând standardele române prin care se adoptă standardele europene armonizate, ale căror prevederi se referă la aparatele de cântărit cu funcționare neautomată, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 11 martie 2002.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

București, 19 iunie 2003.
Nr. 365.

ANEXĂ

LISTA

cuprinzând standardele române din domeniul aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată care adoptă standarde europene armonizate

Nr. crt.	Numărul de referință	Titlul
1.	SR EN 45501:2000	Aspecte metrologice ale aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

ORDIN

pentru aprobarea Prescripției tehnice PT A 3—2003, ediția 1, „Cerințe tehnice privind proiectarea, construirea, omologarea, instalarea, utilizarea și verificarea tehnică periodică a aparatelor consumatoare de combustibili lichizi“

În aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 21 ianuarie 2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 19/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Resurselor, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere referatul de aprobare prezentat,

ministrul industriei și resurselor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Prescripția tehnică PT A 3—2003, cuprinsă în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ediția 1, „Cerințe tehnice privind proiectarea, construirea, omologarea, instalarea, utilizarea și verificarea tehnică Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul periodică a aparatelor consumatoare de combustibili lichizi“, Oficial al României, Partea I.

Ministrul industriei și resurselor,

Dan Ioan Popescu

București, 19 iunie 2003.

Nr. 366.

*) Anexa se publică ulterior.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
